

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra Antonius i Paris

Citation: Claussen, Sophus: "Antonius i Paris", i Claussen, Sophus: *Antonius i Paris*, udg. af Jørgen Hunosøe ; Esther Kielberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, [i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab], cop. 1990, s. 324. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen01-shoot-idm140218342123472/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Antonius i Paris

gerlig synlighed – forbindes en indadvendt og selvbevidst længsel med længslen efter kropslig hengivelse. Clara følger Silvio – og med *Varmeledninger* til sanselighed og natur hæver de sig gradvis op over det, som tidligere blev kaldt den ydre nødvendighed – og frigør sig vel fra den. *Jeg'et* (kursiveret s. 271) – forstået som den del af personligheden, som er blændet eller forvirret af illusoriske interesser – skal ikke følge med; til gengæld oplever Silvio en harmoni på et højere plan; han føler sig *som en nyfødt*, som sig *selv* – og med denne tro på en balance i tilværelsen bliver hans – og Claussens – ord om *en aandelig Verdensorden* (s. 280), *en Slags sublim Matematik* (jf. s. 339) pludselig forståelige. Fra natten er han kommet ud i lyset og kan på baggrund af denne transcendens prise *den heroiske Tid* – og træde ind i det ny århundrede med forventninger – som nok har realitet, som han selv prøvede at realisere, men som knapt er blevet realiseret endnu.

VI. Modtagelsen

Allerede omkring årsskiftet 1894-1895 havde Claussen fået samlet sine *Naive Breve* til en bog – og sendte dem i januar til P.G. Philipsens Forlag. Afslaget foreligger i brev af 31.1.1895: forlæggeren synes ikke, at *de har det blivende Værd, som vilde ubetinget berettige dem til Bogudgivelse* (FL:CJ 30).

Samme holdning indtog forlæggeren Ernst Bojesen (i brev af 25.3.1895) – ikke fordi han ikke syntes, at der var talent i rejsebrevene – men fordi *den lille Kres som har Interesse af saadanne Journalist-Artikler, alt har læst disse i Politiken* (FL:CJ 35).

Jacob Hegel hos Gyldendal havde også sine betænkeligheder – men skiftede mening i løbet af efteråret 1895 – og Claussen havde da straks sine planer mht. illustrationer og udstyr. Tegningerne af Verlaine og Cazals vedlægges i brev af 8.10.1895, og samtidig meddeler han, at han har *skrevet til Paris efter et Fotografi af Christophes Le Masque* (...) *Hun er ogsaa Muse* (...). Desuden vil han gerne forsyne bogen med den dedikation til Herman Bang, som nævnes her s. 342 (FL:CJ 44). Dedikationen blev ændret, og i stedet for *Masken* indsattes *Medicifontænen* som frontispice, men digterens ønske skulle nu være imødekommet: se s. 302.

Antonius i Paris udkom da 1.2.1896 – og allerede senere på foråret